

La tercera hora de castellà

CONCULCACIONS (138)

Com tots sabem, a Catalunya la llengua més dèbil és el català, certament la llengua pròpia del país. S'han imposat, per la força de les armes i tota classe de coaccions, les llengües castellana i francesa. Dues llengües potents, que lògicament acompanyades d'altres estratègies, estan aconseguint una forta reculada del català a dins a casa nostra. És una acció més dels imperialismes espanyol i francès.

Els espanyols han enviat tanta quantitat de immigrants al nostre país, que lingüísticament ha resultat impossible assimilar-los. Per altre costat les actuals legislacions imposades, obliguen al coneixement i reconeixement de tots els drets al castellà i en queda completament orfe la llengua pròpia del país. El resultat és que hi ha una sèrie d'espanyols de bona fe, que aprenen el català, però una gran majoria no s'hi esforcen, dient que ells ja parlen una llengua que és obligada a Catalunya. Aquesta és la gran mentida que el bilingüisme ens ha aportat, acceptat pels polítics catalans del moment, amb una visió completament cega de l'abast d'aquesta fórmula.

A França, més del mateix. Els francesos han enviat gent francesa a l'àmbit de la Catalunya del nord i han promocionat la gent del nostre país cap al nord de França, on el català no els serveix per a res. L'excusa ha estat sempre la promoció econòmica, perquè al revés d'Espanya, la Catalunya del nord dels Pirineus és més pobre que la resta de França.

Això no és més que el preàmbul, ja que volen assegurar amb la imposició de la tercera hora de castellà a les escoles catalanes, per tal d'enfortir més la llengua forana i desfavorir el català, que pel que sembla, els resulta sorprenent que després de totes les persecucions que li han dedicat, encara estigui prou viu perquè una bona part dels ciutadans, l'utilitzem com a llengua pròpia.

Doncs bé el Parlament Català ha de dictaminar sobre aquesta qüestió i degut a la quantitat de parlamentaris catalans, que accepten (entre ells el Conseller d'Ensenyament, Ernest Maragall, recolzat pel President Montilla), aquesta imposició tan destructiva, és possible que el nostre Parlament acabi aprovant el decret de la obligatorietat d'aquesta nova manera d'entorpir el desenvolupament del català i substituir-lo, per una llengua que no és nostra.

És obligat que tots els pares catalans, sàpiguen i segueixin amb interès aquesta nova envestida contra el català i deixin sentir la seva veu, protestant enèrgicament contra la pretensió espanyola. Si s'ha de canviar el Conseller per un altre que reconegui la perillositat d'aquesta llei, cal fer-ho urgentment sinó hauran col·locat un nou impediment a la progressió del català, ja actualment prou delmada.

El Parlament català s'hauria d'enfrontar contundentment a aquesta imposició, naturalment, sinó ja m'explicareu de que ens serveix tenir un Parlament propi, que afaforeix la progressió d'una llengua estrangera, precisament quan la nostra està en perill d'esfondrar-se. O els catalans ens revelem enèrgicament contra aquest nou cop d'estaca, o l'estaca ens aplanarà la farina una vegada més a favor dels espanyols i descaradament contra Catalunya.

Claudi Romeu, 27 de juny del 08